

"Lapseuden asema"

"Totisesti: joka ei ota Jumalan valtakuntaa vastaan niin kuin lapsi, hän ei sinne pääse." (Mark.10:15)

Tuossa Raamatun jakeessa voimme nähdä asemamme Jumalan edessä. Me olemme monesti ymmärtämättömiä, leikkiviä lapsia. Me puhumme joskus "pikkuvanhoina" asioista, joista emme kuitenkaan tiedä niin kuin tietää tulisi. Usein löydämme itsemme kilpailemasta opetuslasten tavoin paremmuudesta ja asemastamme eri yhteisöissä.

Kun seuraan lasten leikkejä pienine riitoineen ja hassutuksineen, huomaan hyvin pian samoja piirteitä aikuistenkin "leikeissä." On vain niin, että luulemme usein olevamme jotain ihmeellistä, mutta todellisuudessa olemme yllättävän "tyhmiä" ja viettämme vietävissä.

Jumalan ajatukset ovat paljon korkeammat, kuin meidän ajatuksemme. (Jes.55:9) Me ymmärrämme yleensä vain sitä, minkä olemme nähneet tai kokeneet ja luulemme sitten, että siinä on kaikki. Hyvä vanha sanonta onkin paikallaan; "ei maailma siihen loppu, mihin kamarin lasista näkee." Taasen Raamattu tuo esiin samaa ajatusta sanalla: "avartukaa tekini." (2.Kor.6:13)

Ensisijaisen tärkeää onkin, että opimme hyväksymään asemamme Jumalan lapsena. Vaikka se nöyryyttää, ohjaa se kuitenkin meitä oikealle kasvupohjalle.

"Herran pelko on kuri viisauteen, ja kunnian edellä käy nöyryys." (Snl.15:33)

Toisaalta ajattelen myös nöyrän mielen vaikutusta meidän ihmisten kesken. On paljon helpompi elää ihmisten parissa, jotka ottavat huomioon nöyrästi toinen toisensa.

Toiseksi ajattelen lapseuden aseman olevan tärkeä lähtökohta eteenpäin kasvamiselle. On ymmärrettävä todellisuus omasta pienuudestaan ja se, että aina on kasvun varaa - aina voi oppia lisää ja uutta.

"Jos joku luulee jotakin tietävänsä, ei hän vielä tiedä, niin kuin tietää tulee." (1.Kor.8:2)

Lapsen riippuvuus-suhde isään

Lapsi tarvitsee holhoojan, auttajan ja opettajan. Tätä me olemme Jumalan edessä ja siinä on hyvä olla. Hänen luokseen saa tulla kipuineen, iloineen ja suruineen. Siinä saa tuntea lapsen tavoin lämpimän ja rakkaan isän sylin.

Mietin sitä, kuinka kuritan omaa lastani. Haluan ymmärtää perimmäisen syyn käyttäytymiseen ja suhteuttaa kurinpalautuksen järkevästi lopputuloksen kannalta. Joskus tehokkain tapa on armahtaa ja sopia, ettei enää tehdä väärin. ("mene, äläkä tästedes enää syntiä tee." Joh.7:11) - Kuinka paljoa enemmän Jumala kurittaessa meitä tietää, mitä tekoa me olemme. Hän tietää, mitä tarvitsemme ja armahtaa meitä.

Valtakunnan vastaanottaminen

Miten pieni lapsi ottaa vastaan Jumalan valtakunnan? Tuskin lapsen ensimmäinen kysymys on: "mitä järkeä tässä on"? - Ei lapsi yritä ymmärtää järkensä varassa

kaikkea. Hän uskoo ja rukoilee vilpittömästi Jumalaa ja on aidosti onnellinen saadessaan rukouksiinsa vastauksia.

Juttelin uskosta ja taivaasta omalle lapselleni. Hän sanoi, että ei hän osaa uskoa. Liikutuin lapsen rehellisyydestä ja aitoudesta. Tuossa tilanteessa lohdutin lastani ja sanoin Jumalan antavan uskon sitten kun on sen aika. Vakuutin hänelle, että "ole huoleti." Ja niin sitten se aika koitti, jolloin tuo pieni poika löysi uskon Jeesukseen.

Nyt rukoilen itsekkin Jumalani edessä tämän tuosta, että "en osaa uskoa, auta epäuskoani!" (Mark.9:24)

Katsellessani lapsia, jotka uskovat Jeesukseen, huomaan heidän tekevän virheitä, kiukuttelevan, itkevän ja nauravan. Toisinaan lauletaan silmät kirkkaina Jeesuksesta säestäen käten taputuksen. Ihailtava piirre heissä on se, että tekopyhyys ja hurskastelu puuttuvat. He ovat sitä mitä ovat, mutta uskovat Jeesukseen. He opettelevat elämän asioita, kompastuvat ja kaatuvat, itkevät ja ottavat lohdutuksen vastaan ja elämä jatkuu. Me aikuiset olemme hyvin samanlaisia. Yritämme vain peitellä raadollisuuttamme esittäen kovin hurskasta.

Meidän tulisiikin alentua lapseuden asemaan ja rientää Isän luokse. Itkeäksemme siellä itkut, ja taasen nauraa lapsen tavoin onnesta. Kysymys ei ole lapsellisuudesta - vaan siitä, että suhteemme Jumalaan olisi kuin isä-lapsi suhde.

Miten lapsi pyytää isältä? Hän vetoaa ja anoo: "anna karkki, en oo pitkään aikaan saanut." Sitten saadessaan karkin, hän menee pois tyytyväisenä ja isä on onnellisempi kuin tämä pieni lapsi! Jumalan antaessa hyviä asioita, Hän varmasti iloitsee nähdessään ihmisen nauttivan kiitollisena elämästään.

"Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa." Gal.3:26

- - - -

Kiitos Jeesus siitä, että saan olla edessäsi kuin pieni lapsi.

Kiitos että saan uskoa sinuun, vaikkakin vain pienellä ja heikolla tavallani. Kiitos Jeesus, että vahvistat uskoani.

Kiitos, että saan haaveilla lapsen tavoin kaikesta suuresta ja pienestä.

Kiitos Jeesus siitä, että olen sinun silloinkin, kun kompastun omaa heikkouttani.

Kiitos Jeesus myös siitä, että joka sinun tykösi tulee, sitä Sinä et koskaan jätä etkä hylkää.